

EDITORIAL

Domnul Isus le spune urmașilor Lui, în Evanghelia lui Ioan: "Vă las pacea, vă dau pacea Mea..." Cum putea El să le promită pace, știind că îi așteaptă marginalizare, renunțări dureroase, persecuții sau chiar moarte de martir? Citind mai departe în Ioan 14:27, înțelegem că El promite o pace total diferită de pacea nesigură a acestei lumi: "Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se

tulbure inima, nici să nu se înspăimânte". Domnul promite pacea lăuntrică, pacea inimii răscumpărate prin jertfa de la Calvar și înnoite prin Duhul Sfânt.

Această pace nu poate fi obținută prin eforturile noastre, de orice natură ar fi ele. Este pacea rodită în noi de Duhul Sfânt, dacă rămânem în Cristos. Ea ne umple inimile chiar în mijlocul necazurilor, întristărilor sau lipsurilor. Este liniștea sufletească și seninătatea pe care o primim atunci când aruncăm asupra Lui toate îngrijorările noastre, știind că El Însuși îngrijește de noi (I Petru 5:7); o pace care depășește priceperea noastră limitată (Filipeni 4:7).

În acest număr al revistei vom vedea cum, în mod uimitor, Dumnezeu ne dă pacea doar dacă ne aflăm în război cu firea noastră păcătoasă, care se opune rodirii prin Duhul Sfânt. Vom afla de la femei ale rugăciunii că pacea rodește în noi după ce luptăm pe genunchi, sau ne inundă inimile după ce am luat hotărâri după voia lui Dumnezeu. Oamenii dedicați, care au suportat greutăți de nedescris și le-au transformat în cântări de laudă, ne vor întări prin exemplul vieții lor ce strălucește după mai multe generații. Iar cele interesate pot găsi prezentarea unei cărți de studiat individual sau în grup, despre cum putem depăși îngrijorările prin exersarea mulțumirii și încrederii în Cel care ne-a promis pacea Lui.

Iar la sfârșit, avem o surpriză ... colorată! O tânără și talentată studentă la design vestimentar ne arată cum putem înveseli o ținută, anticipând prin culoare primăvara pe care o așteptăm cu nerăbdare.

Vă dorim o lectură cu folos pentru suflet!

*Daniela Sala
Biserica „Betel” Timișoara*

Va fi odată-o pace...

De Traian Dorz

Va fi odată-o pace pe veci netulburată,
va crește-odată grâul ca cedrii din Liban,
va fi odată-o turmă din lumea asta toată
și mieii n-o să aibă de-atunci nici un dușman.

Iubirea o să aibă o Patrie Slăvită
în care Adevărul, doar el, va fi-mpărat,
în care bucuria va fi desăvârșită
și Domnul singur Soare de-a pururi adorat.

Acum mă rog cu frații plângând cu frunți plecate
aici stropesc cu lacrimi atâtea căi de dor;
- Acolo însă toate pe veci vor fi uitate
ne vom scâlta iubirea în veșnicul Izvor.

O, Viitor de aur, cuprinde-mă în tine
cu inima și ochii desprinși de tot ce-i jos
să-mi ai pe totdeauna tot sufletul din mine
aprins ca o mireasmă în calea lui Hristos.

Pacea câștigată pe genunchi

Trăim într-o lume care este într-o continuă frământare, suntem expuși în fiecare zi la stres și la îngrijorare. Cu toții avem nevoie de pace ... Observăm, însă, că cei mai mulți oameni nu o au, ba mai mult, nu știu unde să o caute sau cum să o găsească. Cu toate că încearcă prin diferite metode – yoga, tehnici de relaxare, diferite metode de psihoterapie, etc. - să obțină o fărâmă de pace, ea nu poate fi găsită cu adevărat decât la Domnul Păcii, la Isus Cristos. Pacea este un lucru rar și prețios, o adevărată comoară, de aceea trebuie căutată, urmărită constant. Un mod simplu și direct prin care poți afla pacea este rugăciunea.

Când după o zi extenuantă ne întoarcem la casele noastre, de multe ori copleşite de îngrijorări și frământări, rugăciunea este aceea care ne ajută să putem “arunca asupra Lui” poverile noastre. Numai atunci putem experimenta acea stare de liniște despre care vorbește psalmistul: *Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne îmi dai liniște deplină în locuința mea* (Psalmul 4:8). Este un mare har să poți dormi liniștit și să ai pace, chiar în mijlocul frământărilor. Oamenii adesea cred că o casă mai mare sau o stare materială mai bună le-ar asigura o viață mai liniștită, mai multă pace, însă dacă nu Îl ai pe Dumnezeu în viața ta și dacă nu ești în permanență conectat cu cerul, nu poți să te bucuri de pace.

Pe paginile Bibliei găsim exemple de oameni care au descoperit pacea în urma rugăciunii. O astfel de persoană este Ana, mama lui Samuel (1 Samuel 1). Ea avea sufletul amărât și plângea, era peste măsură de întristată pentru că nu putea avea copii, dar a știut unde să caute rezolvare pentru problema ei: a venit la Templu și a stat mult în rugăciune înaintea Domnului, vărsându-și sufletul înaintea Lui. Citim în Scriptură că după ce Ana s-a rugat fața ei nu a mai fost aceeași, a primit pace, știind că Dumnezeu i-a auzit strigătul și primind încredințarea că El îi va răspunde.

Dacă și noi adoptăm în mijlocul problemelor cu care ne confruntăm o atitudine ca cea a Anei, nu îngrijorându-ne ci căutând soluțiile pe genunchi, cu siguranță că vom experimenta din plin „pacea Lui Dumnezeu care întrece orice pricepere” care, așa cum ni se promite în Filipeni 4:6, ne „va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus”.

Bejinar Mărioara

Câtă pace aduce în inima creștinului realizarea faptului că Tatăl nostru Cel ceresc nu Se schimbă niciodată față de Sine. Atunci când venim la El în orice vreme, nu trebuie să ne întrebăm dacă Îl vom găsi sau nu într-o stare bună, în care să ne asculte... Dumnezeu nu este schimbător în sentimentele pe care le nutrește față de oameni și niciodată nu-și pierde entuziasmul.

A.W. Tozer

Nu aștepta ca pacea să vină la tine. Tu trebuie să te duci după ea.

M. Luther

Ce dulce-i pacea Ta

de Traian Dorz

Ce dulce-i pacea Ta, Isuse
ce-o dai la cei ce Te-au primit,
cu câte mângâieri Tu umpli
truditul suflet chinuit!

Ce-aleasă-i sfânta bucurie
ce-o dai Tu celui întristat,
cu câtă liniștire umpli
truditul suflet zbuciumat!

Ce fericire faci să vină
în duhul cel nefericit,
și ce nădejde-i dai când strigă
pierdutul deznădăjduit!

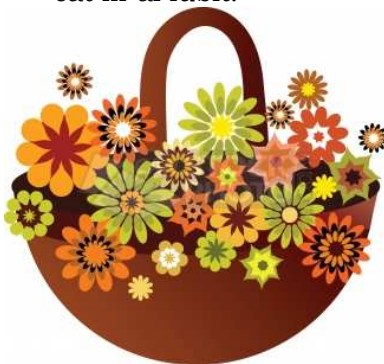
Cum schimbi vieți din temelie,
cum-nalți pe cei umili și mici,
cum pe disprețuiții lumii
deasupra lumii Tu-i ridici!

Cum dai curaj în locul fricei
cum pui tărie-n slăbănogi,
cum dai cuvânt la gura mută
și umbrel pașilor ologi!

Cum pui credință minunată
în cel ce-a fost un crunt ateu,
cum faci din cel ce-a fost un
vameș
un slujitor lui Dumnezeu!

Cum crești iubirea Ta cerească
în duhul plin cândva de rău
și-l ferești cu-ncredințarea
că este-un fiu iubit al Tău!

Încredințarea dulce care
mă face astăzi fericit
și recunoscător, Isuse
să-Ți cânt în veci,
- cât m-ai iubit!

Pacea care întrece orice pricepere

Se spune că încercările din viața unei persoane arată mult mai multe despre caracterul acesteia decât momentele fericite. Într-adevăr, încercările au darul de a scoate la iveală adevăruri care în alte condiții pot trece neobservate!

Cât timp vom fi pe pământ, vom trăi într-o lume a neprevăzutului, a slăbiciunilor și încercărilor. Oricât de greu de acceptat, trebuie să fim conștienți că la un moment dat în viață, am putea trece prin situații dificile, dureri, pericole și pierderi mari. Este o realitate despre care chiar Domnul Isus atenționează în Cuvântul Său

(Ioan 16:33). Cu toate acestea, se așteaptă de la noi să avem pace! „Se așteaptă” pentru că, odată născuți din nou, lucrarea Duhului Sfânt în noi trebuie să aducă roadă. Iar roada Duhului Sfânt, printre altele, este și pacea! Nu poți să pretinzi că ești copil al lui Dumnezeu fără să aduci roade vrednice de El (Ieremia 17:7,8; Ioan 15:8)!

Cum poate avea, însă, pace un soț ce veghează la căpătâiul soției bolnave de cancer, o mamă al cărei copil e dependent de droguri, un tată ce și-a pierdut slujba, un bătrân uitat și părăsit de toți? Cum poți cere pace în atâtea și atâtea situații disperate și fără pic de speranță?!?

Seara în care Domnul Isus vorbește despre pace ucenicilor Săi este seara în care urma să fie prins și dus la judecată. În scurt timp avea să fie răstignit. Și totuși, înainte de toate acestea El le spune ucenicilor: *„Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se turbure inima, nici să nu se înspăimânte.”* (Ioan 14:27)

Pacea pe care El o promite depășește înțelegerea noastră și nu poate fi atinsă prin puteri proprii. Firea păcătoasă nu poate rodi în noi pace, cu atât mai puțin acea pace care dă liniște sufletului în mijlocul furtunii. S-ar putea ca Domnul să aleagă să nu potolească furtuna, dar cu siguranță ne va ajuta să privim dincolo de ea! S-ar putea să nu alunge durerea, dar ne va învăța să vedem binecuvântările în mijlocul ei.

Orice promisiuni ale lumii că ne poate oferi această pace nu sunt altceva decât metode diabolice de amortire a simțurilor și de paralizare a conștiinței. Dumnezeu, în dragostea Lui, ne oferă o pace dincolo de priceperea noastră, care va îmbărbăta inimile și va da limpezime gândurilor noastre în mijlocul durerii. *„Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”* (Filipeni 4:7)

Cristina Bucică

Harul este primul dar al Domnului, apoi urmează pacea... Harul și pacea nu sunt daruri trecătoare ale lui Dumnezeu, ci Biblia vorbește despre "harul în care stăm" - și despre pacea care "rămâne".

R. E. Neighbour

Adâncimile

Doamne Isuse, dă-mi o mai adâncă pocăință, o groază de păcat, o spaimă de apropierea lui.

Ajută-mă să fug în curăție de el și să hotărâsc cu gelozie că inima mea va fi doar a Ta.

Dă-mi o încredere mai adâncă, ca să mă pot pierde pentru a mă găsi în Tine, temelia odihnei mele, izvorul ființei mele. Dă-mi o mai adâncă cunoaștere a Ta ca

Mântuitor, Stăpân, Domn și Rege.

Dă-mi o mai adâncă putere în rugăciunea personală, mai multă dulceață în Cuvântul Tău, o înțelegere mai statornică a adevărului Tău. Dă-mi o sfințenie mai adâncă în vorbă, în gând și faptă, și nu mă lăsa să caut virtutea morală despărțit de Tine.

Intră mai adânc cu plugul în mine, Doamne mare, Stăpâne ceresc, pentru ca ființa mea să fie un câmp cultivat, rădăcinile harului să se întindă peste tot, până când doar Tu să fii văzut în mine, frumusețea Ta să fie ca secerișul auriu din timpul verii, iar roadele Tale să fie ca belșugul toamnei. Nu am alt stăpân în afară de Tine, altă Lege în afara voii Tale, altă plăcere decât pe Tine, altă bogăție în afara celei date de Tine, alt bun decât binecuvântările Tale, altă pace în afara celei revărsate de Tine. Nu sunt nimic altceva decât ce Tu faci din mine. Nu am nimic în afară de ce primesc de la Tine. Nu pot fi nimic altceva decât ce sunt prin harul Tău. Sapă adânc în mine, Domnul meu drag, iar apoi umple-mă din belșug cu apa vie.

Din rugăciunile puritane, www.rcrwebsite.com

***Ferice de cei împăciuitori, căci
ei vor fi chemați fii ai lui
Dumnezeu!***

(Matei 5:9)

Lucrarea de caritate și evanghelizare este esențială pentru Biserică, de aceea nu obosim în a reitera importanța ei. O credință adevărată se va manifesta întotdeauna prin fapte bune. Lipsa unei continue preocupări pentru binele celor din jur ar trebui să constituie un semnal de alarmă referitor la sănătatea credinței noastre (Iacov 2:17), pentru că standardul trăirii creștine întotdeauna asociază dragostea de Dumnezeu cu cea față de aproape (Marcu 12:29-31). Oamenii, însă, nu au nevoie doar de pâinea cea de toate zilele, ci și de "Pâinea vie" (Ioan 6:51), de Domnul Isus. Evanghelia pe care suntem chemate să o ducem oamenilor nu e doar vestea bună despre

mântuirea pe care o pot primi în dar, ci ea este și o evanghelie a păcii, a reconcilierii (Romani 10:15; Isaia 52:7), pentru că Dumnezeu pe care avem marea onoare și totodată înalta chemare de a-L sluji este un Domn al "dragostei și al păcii" (2 Corinteni 13:11).

Recent am fost provocată să meditez mai mult la reconciliere, la restaurarea relațiilor, un aspect pe care-l trecem adesea prea ușor cu vederea în slujirea noastră când, de fapt, el este central planului mântuirii. Ne este mult mai simplu să identificăm anumite nevoi fizice, concrete, ale unor oameni și apoi să găsim mijlocul cel mai potrivit de a le împlini. Dacă am înțeles complementaritatea dintre caritate și evanghelizare, atunci probabil că ne vom asigura că persoanele pe care le ajutăm vor primi și un Nou Testament sau niște literatură creștină, iar dacă ni se oferă ocazia, le spunem și mărturia noastră personală și le invităm la biserică. Această abordare în termeni cuantificabili poate să asigure un grad mai ridicat de eficiență a slujirii noastre, însă îi lipsește tocmai aspectul care ține de restaurarea relațiilor – cu Dumnezeu și unii cu alții - iar acesta este unul central¹. Îmi place foarte mult istoria femeii cu scurgere de sânge, nu în ultimul rând pentru că ea constituie un exemplu al modului în care Domnul Isus a înțeles să ajute oamenii: i-a rezolvat problema fizică, a asigurat-o de mântuirea pe care a primit-o în urma credinței în El și i-a spus mai apoi "*du-te în pace*" (Luca 8:48).

Într-o lume tot mai frământată și fragmentată, cred că lucrarea de împăcare, de consiliere, de restaurare a relațiilor oamenilor cu Dumnezeu și unii cu alții este tot mai necesară. Ea reprezintă, totodată, și o bună oportunitate de mărturie creștină. Rugăciunea mea pentru noi toate este ca pe măsură ce Duhul rodește în noi tot mai multă pace, să devenim într-o măsură tot mai mare femei împăciuitoare, pentru slava lui Dumnezeu și propășirea Împărăției Lui.

Gina Bulica

¹ Pentru a da doar câteva exemple, în Isaia 53:5 alături de rezolvarea problemei păcatului este menționată și reconcilierea (*pedeapsa care ne dă pacea*); Pavel descrie mandatul pentru evanghelizare pe care l-am primit ca urmare a faptului că am fost răscumpărați ca pe o **slujbă a împăcării** (2 Corinteni 5:18-20).

Femei cu impact

Gândindu-mă la tema acestui număr al revistei noastre, mi-a venit în minte nu o femeie, ci o familie care a experimentat „pacea care întrece orice pricepere” în mijlocul unor evenimente dramatice din viața lor.

Pe la 1870, soții Spafford locuiau în Chicago, aveau o afacere imobiliară prosperă, erau prieteni ai marelui evanghelist D.L. Moody și se bucurau de cele patru fiice dăruite de Dumnezeu în familia lor. În aprilie 1871 au pierdut afacerea într-un mare incendiu iar la începutul lui 1873, speranța de a avea și un băiat le-a fost umbrită de trecerea acestuia în veșnicie la scurt timp după naștere. Au rămas totuși încrezători în suveranitatea lui Dumnezeu.

Spre sfârșitul aceluiași an, au primit invitația de a fi alături de Moody într-o campanie evanghelică în Europa și de a vizita apoi Țara sfântă. Doamna Spafford s-a imbarcat împreună cu cele patru fiice pe un vapor, urmând ca soțul ei să încheie afacerile și să le urmeze în scurt timp. O săptămână mai târziu, Horatio Spafford a primit vestea că vasul pe care se afla familia lui a naufragiat în Atlantic, urmată de o telegramă de la soția sa: „Salvată. Singură”. A luat primul vapor spre Europa și, trecând pe lângă locul unde fetele lui au trecut la Domnul, a compus cuvintele cunoscutei cântări „*Bine e în Domnul*”.

***Când am pacea Domnului în viața mea
De viitor eu nu sunt răpus.
Iar inima mea tot așa va cânta:
Bine e, bine e în Isus.***

***Chiar dacă cel rău să mă-nfrice ar vrea
Mă-ncred în divinul Cuvânt.
Isus a plătit la Calvar vina mea
Și curat sunt prin sângele sfânt.***

În anii care au urmat, soții Spafford s-au mutat la Ierusalim unde Domnul i-a binecuvântat cu copiii și unde au dezvoltat o lucrare pentru cei care nu au cunoscut realitatea păcii lui Hristos în viața lor.

Alina Birgean

"Împrietenește-te cu Dumnezeu **și vei avea pace!**"

(Iov 22:21)

Zilnic văd în jurul meu multe persoane îngrijorate, apăsate de nevoile și problemele cotidiene, într-o continuă frământare. Așa eram și eu înainte ca să-L cunosc pe Domnul, dar El mi-a arătat mila Sa pe când eram în una din stările acestea și mi-a cercetat inima. Abia după acest moment special de cercetare am experimentat cea mai grea luptă interioară: trebuia să iau o hotărâre cu privire la ce voi face cu viața mea.

Odată ce am decis să merg pe calea pocăinței, cei apropiați mie încercau să mă convingă că aș face un mare păcat dacă mi-aș schimba religia. Doriința arzătoare din inima mea era, însă, să-L slujesc pe Domnul. Voiam din tot sufletul să aleg calea cea bună, să nu greșesc, să nu-L supăr pe Dumnezeu, dar nu reușeam să găsec răspuns la frământarea mea. Sfaturile oamenilor din jurul meu nu-mi erau de nici un folos, iar nehotărârea îmi cuprindea tot mai mult inima. Am decis să cer ajutor lui Dumnezeu Însuși, chiar dacă nu știam prea bine cum să o fac. M-am așezat în genunchi înaintea Domnului și I-am cerut un răspuns. Nu mă așteptam să-l primesc chiar în timpul rugăciunii, am fost plăcut surprisă, iar când m-am ridicat am rămas cu o pace așa copleșitoare în inima mea. Este darul pe care Dumnezeu mi-l dă de fiecare dată când stau de vorbă cu El și îi încreditez problemele mele.

Faptul că m-am hotărât să-L urmez pe Domnul nu m-a scutit de probleme sau frământări, dar acum știu că pot să le aduc la crucea Domnului Isus și El mă îmbracă întotdeauna cu pacea Sa și-mi dă liniștea că El le va rezolva în conformitate cu voia Lui.

Pop Eugenia

Se mărește echipa de slujire!

GrațIELa Ciortuz și Lili Iosub sunt cele mai noi membre ale echipei noastre. GrațIELa va fi implicată în lucrarea cu fetele, iar Lili va fi noua trezorieră a lucrării cu femeile, înlocuind-o pe Ligia Isac, care va pleca pentru o vreme la fiica ei în Statele Unite ale Americii.

Mă numesc Gratiela Ciortuz și sunt din Timișoara, dintr-o familie de credincioși baptiști. De mică am mers la biserică, iar în adolescență Dumnezeu a avut îndurarea să pună în viața mea oameni maturi care să mă învețe și să mă îndrepte spre Domnul, fapt pentru care Îi sunt foarte recunoscătoare. Atunci am început să îmi pun multe întrebări despre viață și despre Dumnezeu și El, prin harul Său, m-a cercetat și m-am pocăit înaintea Lui, iar în aprilie 2000 mi-am mărturisit credința în Domnul și prin botez. El are multă răbdare, bunătate și dragoste față de mine și continuă să lucreze în viața

mea – nu îmi pot imagina viața fără El.

Am fost implicată în lucrarea cu tinerii timp de aproape 10 ani la Biserica Baptistă Betania din Timișoara în organizare și conducere, iar de 4 ani fac parte dintr-un grup de studiu cu fetele tinere. Îmi este tare drag să lucrez cu tinerii și așa cum am avut eu parte de îndrumare, vreau să ofer și eu la rândul meu ajutor celor care au nevoie.

Îmi place să cânt spre slava Domnului alături de câteva grupuri muzicale și la timpul de închinare în biserică.

O altă pasiune de-a mea este muntele și sunt ghid într-un proiect de tabere de aventură la munte numit “Alpiniș Outdoor Challenge” (al Fundației Missio Link International, unde și lucrez) prin care tinerii sunt provocați să depășească noi limite și să-L întâlnească pe Dumnezeu prin creația Sa.

Rugăciunea mea este ca Domnul să mă ajute să mă port într-un chip vrednic de El, ca să-I fiu plăcută în orice lucru, roditoare în fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu.

Mă numesc Lili Iosub (fostă Vrăjitor), m-am născut pe 6 Mai 1976 în localitatea Moldova Nouă, județul Caraș-Severin și am crescut în comuna Pojejena, într-o familie în care doar mama era credincioasă baptistă. Îi sunt mulțumitoare Domnului pentru familia în care am crescut, a fost cel mai potrivit loc în care TATA a ales să lucreze la creșterea mea spirituală începând de la o vârstă destul de fragedă. Astfel, în 19 iulie 1992 am fost botezată și de atunci, fiind elevă la Liceul Economic din Resița, am început să fac parte și să mă implic în grupe mici de fete care își găseau plăcerea în a petrece timp în rugăciune și părtășie cu TATA. Din 1994

locuiesc în Timișoara, unde am continuat implicarea în grupe mici de fete, iar în octombrie 2003 am inițiat în Biserica Baptistă "Betania" din Timișoara grupul tinerelor mămici (aproximativ 15-20 de persoane), grup care își continuă și acum activitatea, conducând și la formarea unui alt grup de tinere femei.

În august 1998 m-am căsătorit cu Florin Iosub, care este păstor, iar primii doi ani de slujire au fost la Biserica Baptistă "Maranata" din Suceava, unde am putut să inițiez și să mă implic într-un grup de studiu al femeilor tinere.

De 10 ani locuim în Timișoara și TATA ne-a binecuvântat cu 3 copii: Naomi (12 ani), Andreea (10 ani) și Timotei (2 ani). În prezent slujim în Biserica Baptistă "Harul" din Cărpiniș, județul Timiș. Pentru o perioadă în biserică au fost trei grupe de studiu cu femeile (grupul adolescentelor, grupul mămicilor și grupul bunicilor), iar începând de anul acesta ne-am reunit într-un singur grup de părtășie al femeilor din biserică.

De profesie sunt contabilă și lucrez la biroul financiar al Spitalului Clinic Județean de Urgență, Timișoara.

Motto-ul vieții mele este din Coloseni 3:14,17 *"Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii... Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl."* Rugăciunea mea înaintea Tatălui nostru ceresc este ca să mă ajute să pot trăi zilnic făcând totul cu dragoste, ca pentru EL.

Pacea unei mame...

Unul dintre multele roluri pe care trebuie să le îndeplinim ca femei, este și acela de a fi mame, și cred că fiecare dintre noi îl considerăm o binecuvântare și un har. Așadar suntem angajate cu normă întreagă să creștem și să educăm copiii pe care ni i-a încredințat Dumnezeu. Suntem conștiente că în acest proces de formare al copiilor noștri lucrăm într-un parteneriat strâns cu soții noștri și cu Dumnezeu, dar prin modul în care am fost structurate, suntem mai înclinate spre a ne îngriji cu privire la ei. Aceste îngrijorări cresc proporțional cu vârsta copiilor și probabil nu se termină niciodată. Deseori simțim cum teama și îngrijorarea cu privire la siguranța lor, la sănătatea lor, ne paralizează, iar aceste stări ne afectează nu numai mintea, ci și trupul și sufletul. În astfel de momente ne simțim atât de copleșite și părem să uităm de unde trebuie să ne tragem resursele, care este sursa noastră de pace și de putere.

Dacă nu suntem convinse de faptul că copiii noștri sunt ai Domnului și că El e în controlul vieții lor, teama ne va controla viața. Să avem încredere în faptul că Dumnezeu poate să ne protejeze copiii mult mai bine decât o facem noi și să ne bucurăm de pacea care vine din această certitudine. Matei 7:11 spune: *Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!* Cereți-i Domnului protecție, har, călăuzire pentru copiii voștri și apoi odihniți-vă trupul și mintea în pacea Lui care întrece orice măsură (Filipeni 4:6-7), știind că El este direct interesat de binele lor.

Rugăciunea pentru copiii noștri nu garantează faptul că nu li se va întâmpla niciodată nimic rău și că vor fi feriți toată viața lor de evenimente nefericite, ci înseamnă că în mijlocul acestor lucruri ei sunt în mâna lui Dumnezeu, păziți de puterea Lui, iar atât noi cât și ei putem experimenta pacea în mijlocul furtunii. Cuvintele lui Dumnezeu pentru poporul Israel din Isaia 43:2 sunt încurajatoare: *„Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin*

foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde. Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău...”

Creșterea copiilor noștri este un parteneriat între noi și Dumnezeu. Avem certitudinea că Domnul își va face partea Lui, iar noi trebuie să ne facem partea noastră după măsura de putere și înțelepciune pe care o avem fiecare, încrezătoare că Dumnezeu va suplini ceea ce ne lipsește. Totodată, orice încercare de a prelua rolul lui Dumnezeu ne va epuiza emoțional și fizic și ne va împiedica să-L vedem pe El lucrând în viața noastră, la credința și maturizarea noastră, dar și a copiilor noștri.

Incredințați azi Domnului copiii voștri și bucurați-vă de ei știind că sunt în cel mai sigur loc din Univers: în mâinile Creatorului lor.

Emma Goldiș

RECENZIE CARTE

Liniștește-mi inima îngrijorată

de **Linda Dillow**

Îngrijorarea - o stare de discomfort întâlnită atât de des pe fețele și în inimile noastre. Putem aluneca ușor pe pârtia frământărilor fără să conștientizăm pericolul în care ne aflăm. Ce pot aduce grija, neliniștea, temerea, decât mai multă neliniște și în final o inimă copleșită de anxietate de care să ni se pară că nu ne putem elibera.

Multe dintre noi am avut inima cuprinsă de îngrijorare, părea a fi o haină pe care nu reușeam să o mai dezbrăcăm. Pe paginile acestei cărți ni se oferă câteva soluții pentru a înfrunta această stare. Scurte povestiri reale din viața unor femei care au fost eliberate de îngrijorare sunt împletite cu studii biblice, pentru a ne ajuta să creștem zi de zi în înțelegerea problemelor din perspectiva Scripturii. Este de o importanță majoră să încercăm și să reușim să privim viața în fiecare dimineață, prin ochii credinței, fără pic de îngrijorare. Scopul acestei

cărți este de a ne ajuta să ne deprindem cu o stare de mulțumire și astfel să reușim să facem față cu succes zilei de mâine.

În prima parte a cărții ne sunt prezentați câțiva pași necesari pentru a renunța la îngrijorare, iar partea a doua conține un studiu biblic pe această temă, destinat pentru o perioadă de douăsprezece săptămâni.

Această carte este povestea călătoriei mele alături de Dumnezeu, ne mărturisește autoarea. Mai am drum de străbătut și aventura este captivantă! Dumnezeu a devenit suflarea mea, bucuria mea, puterea mea deplină, Cel căruia mă închin. El mă umple zilnic de puterea și tăria Sa. El mi-a liniștit inima zbuciumată.

Vă invit să mă însoțiți în această călătorie, să vă adânciți în înțelegerea adevăratei mulțumiri și să vă schimbați felul de a vedea situațiile din viața voastră, pe voi însevă, rolurile și relațiile voastre; să vedeți cum vă pot împiedica barierele neliniștii, lăcomiei și ale înțelegerii greșite să fiți mulțumite. Și, în cele din urmă, vă invit să descoperim puntea încrederii care vă duce dincolo de aceste bariere, la mulțumire.

Când înveți secretul mulțumirii, Îl vezi pe Dumnezeu într-un mod diferit. Inima ta știe că El este Stăpânul binecuvântat al tuturor lucrurilor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor !

Cristina Bejinar

Sfaturi Practice

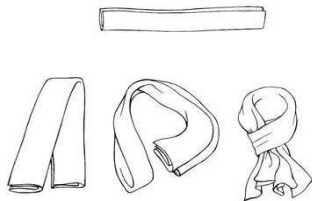
Colorează-ți ținuta rapid, creativ și ieftin

Eșarfa este unul dintre cele mai vechi accesorii purtate de femei. La început, eșarfa avea rol de protejare împotriva frigului, iar mai apoi a căpătat și un rol estetic. O eșarfă vă poate scoate din anonimat și va da un plus ținutei voastre. Fie că abordați o ținută mai lejeră, fie că vreți una mai șic, eșarfele sunt o opțiune excelentă în orice moment.

Astfel, doamnelor, folosiți-vă inspirația pentru a obține un look mai deosebit cu ajutorul acestora, într-o clipită, atât pentru voi cât și pentru copiii sau partenerii voștri.

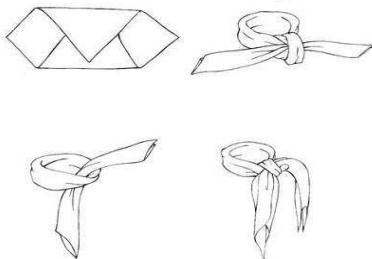
1. Acesta este un mod simplu și elegant de a lega o eșarfă astfel încât să creâți un fel de volan, foarte feminin și în tendințe.

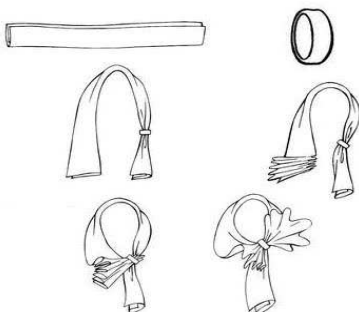
1.

2. Pentru un astfel de nod aveți nevoie de o eșarfă subțire de voal sau mătase. Este foarte șic și deloc greu de obținut.

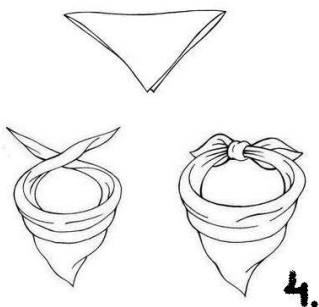
2.

3. Pentru a obține acest nod la o eșarfă este necesar să aveți un inel micuț sau o broșă. Eșarfa trebuie să fie obligatoriu din voal pentru ca materialul să cadă frumos și să iasă funda așa cum trebuie. De asemenea, la un astfel de nod la eșarfă, trebuie purtată o bluză sau o rochie simplă, fără aplicații, pentru a pune în valoare nodul sofisticat și de efect.

3.

4. Nodul acesta amintește de anii '50. Este potrivit pentru un look retro și foarte feminin. Aveți nevoie de o eșarfă batic din mătase. Este un accesoriu perfect pentru o rochie până la genunchi, sarafan sau pentru o fustă cloche cu talie înaltă și o bluză simplă.

Dana Podoleanu
Biserica "Isus Salvatorul", Chișinău, Rep. Moldova

Despre sănătate...

E primăvară...

“și pace-n gânduri vechi și-n grâul nou” –
(I. Pilat – *Primăvara*)

Jocul zglobiu al fulgilor de nea mă face să re trăiesc pentru o frântură de clipă bucuria sărbătorilor al căror ecou abia s-a stins și-apoi mă cuprinde melancolia... Mi-e dor de primăvară, de muguri fragezi, de verde crud, de ghiocei și toporași și viorele... de cireși înfloriți și cântec de păsărele... Și-mi vine să strig ca și poetul (Topârceanu) “Primăvară, unde ești?” Îmi raspund că nu poate fi departe, așa că cel mai bun lucru pe care pot să-l fac e să mă pregătesc, ca s-o pot savura cu toate simțurile, dar mai ales...cu sufletul.

Ca în fiecare an, după lunile de iarnă în care alimentația noastră este mai săracă în legume și fructe proaspete, avem nevoie de o detoxifiere... așa că haideți să începem curățenia de primăvară cu organismul nostru! Să încercăm să ne orientăm spre “comorile” pe care le avem atât de aproape de noi.

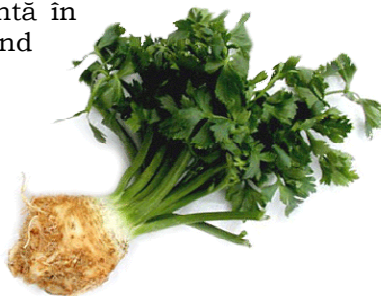
Merele conțin pectină, o fibră alimentară solubilă, care ajută la eliminarea toxinelor și a colesterolului. Conținutul în acid malic le face eficiente în stimularea digestiei, fiind recomandate celor care au tendința de a consuma multe grăsimi. Conținutul în potasiu al merelor le face utile în susținerea activității cardiace și protejarea vaselor sanguine, mărul fiind considerat campion în lupta cu ateroscleroza (împreună cu ceapa, usturoiul și soia).

Merele ajută și la eliminarea acidului uric și a altor depuneri din articulații, ceea ce le face foarte eficiente pentru reumatici. Se știe că 100 g de mere conțin 12 mg de vitamina C, considerată “vitamina imunității” și astfel suntem protejați iarna de răceli și primăvara de astenie. Se pot consuma ca atare, în salate combinate cu alte fructe sau legume, sau sub formă de suc proaspăt. Sucul de mere are efect energizant, stimulează activitatea musculară, ceea ce îl face foarte util sportivilor.

Țelina este un aliment medicament bogat în vitamine și săruri minerale, care poate fi folosită în întregime: rădăcină, frunze, flori și semințe. Are proprietari laxative și diuretice, ceea ce o face extrem de folositoare în curele de detoxifiere. Este foarte important să știm că țelina este eficientă în alimentația bolnavilor de cancer, având un rol important în a împiedeca dezvoltarea tumorilor.

Țelina intervine și în reglarea hormonală, contribuind la echilibrarea activității glandelor suprarenale. Ajută la scăderea colesterolului și a glicemiei. Semințele de țelină stimulează sistemul imunitar și contribuie la încetinirea proceselor de îmbătrânire. Acestea se pot folosi sub forma de pulbere (se ia pe stomacul gol sau se presară pe salate)

Țelina este și un tonic al sistemului nervos așa că poate ajuta în combaterea asteniei de primăvară...

Prin urmare, cu puțină imaginație putem avea o cură de detoxifiere plăcută și apoi să lăsăm primăvara cu lumina și verdele proaspăt să aștearnă liniște și pace în sufletele noastre...din care roada Duhului să se reverse din plin peste cei dragi...

Camelia Eugenia Cîmpan
Biserica “Maranata”, Arad

Motive de rugăciune

Rugați-vă neîncetat. (1 Tesaloniceni 5:17)

Să mulțumim Domnului pentru răspunsul la rugăciuni:

- revista Maria și pentru toți cei implicați;
- libertatea religioasă de care ne bucurăm;
- noul an pe care l-am început în pace și liniște;
- toate întâlnirile speciale pentru femei care au fost organizate cu ocazia sărbătorilor de iarnă în diferite biserici;
- ajutorul dat studenților aflați în sesiune.

Să ne rugăm pentru:

- întâlnirile pentru femei care vor avea loc cu ocazia zilei de 8 martie în bisericile din Comunitatea noastră;
- intervenția Domnului în cazurile de boală – fie ea de natură fizică, psihică sau spirituală;
- protecția Domnului peste familiile credincioșilor;
- adunarea generală electivă care va avea loc în cadrul Comunității noastre;
- lucrarea cu femeile din Comunitate, cât și alegerile din cadrul acestui departament;
- perioada evanghelizărilor din primăvară, pentru mântuirea multor suflete care vor auzi Evanghelia;
- lucrarea de misiune a departamentului femeilor din Comunitatea noastră în Serbia și Moldova.
- situația economică și politică din țară;

Anunțuri

- În perioada **24-27 februarie**, Pușa Lingurarului, Alina Birgean și Lili Iosub au fost în Statele Unite ale Americii în cadrul programului "Walk to Emmaus" (Drumul spre Emaus), program prin care se urmărește zidirea, creșterea spirituală a creștinilor și motivarea lor la slujire. Dorința noastră este de a aduce acest proiect în România, de aceea vă îndemnăm să vă rugați ca Domnul să facă posibil acest

lucru și mulți oameni să experimenteze o revitalizare spirituală.

- **Sora Ligia Isac**, care a slujit în cadrul echipei noastre ca și trezorer și coordoantor al lucrării cu văduvele va pleca în Statele Unite ale Americii la fiica ei, care urmează să nască. Ligia va lipsi o perioadă lungă de timp, de aceea vrem să o încredințăm în mâna Domnului și să îi mulțumim pentru inima plină de pasiune cu care Îl slujește pe Domnul și pe surorile ei, nu numai în cadrul Comunității Baptiste Timișoara, ci și în biserica Betania.
- Vă încurajăm să puneți de-o parte timp pentru a organiza diverse evenimente cu surorile din bisericile dumneavoastră cu ocazia zilei de **8 martie**. E un timp bun de părtășie, de încurajare și de aducere aminte a faptului că suntem importante în ochii lui Dumnezeu.
- În data de **9 aprilie 2011, orele 10.00, la Biserica Baptistă "Betel"**, va avea loc **adunarea generală electivă** pentru stabilirea echipei de slujire în cadrul lucrării cu femeile din Comunitatea Bisericilor Baptiste Timișoara. Solicităm prezența surorilor delegate din toate bisericile și cercurile pastorale ale Comunității noastre.
- În perioada **19-23 mai**, o echipa din Tyler, Statele Unite ale Americii, împreună cu o parte a echipei noastre, vor merge în Republica Moldova pentru a continua instruirea surorilor în lucrarea cu femeile de acolo. Rugați-vă ca Domnul să dea har și resurse pentru ca această lucrare să își atingă scopul.
- Emma Goldiș va reprezenta lucrarea cu femeile din Comunitatea noastră la o conferință internațională care va avea ca subiect lupta împotriva traficului de ființe umane. Conferința va avea loc în Wisconsin, Statele Unite ale Americii, în perioada **22-27 mai** 2011.

Primăvara

De Valentin Popovici

O, Doamne, cine oare se-aseamănă cu Tine,
Când pui în stropi de rouă sclipiri diamantine,
Și când trezești la viață din scorburi cenușii
Atâția muguri veseli în codru și câmpii?

O, Doamne, cine altul ar mai putea să ceară
Naturii să se-mbrace în strai de primăvară?
Ce arhitect de faimă s-ar duce în zăvoi
Să facă lăcrămioare din salbe de noroi?

Și cine altul, Doamne, ar pune în câmpie
Covor de vioarele trezite de sub glie?
Brândușele frumoase să treacă prin polei,
Și prin zăpada rece să treacă ghiociei?

Doar Tu, Tu ai, Isuse, puterea învierii,
S-aduci în locul iernii fiorul primăverii
Iubirea să răsară ca florile de crini,
Din cioturile negre, din inimi de creștini!

Trezește azi poporul cu vânt de primăvară
Iubirea și cântarea, nădejdea să răsară!
Adu mireasma păcii, slăvite Creator
În inimile noastre cu har nemuritor!